

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztőség és kiadóhivata:
Főút 9. szám
hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetményi pénzek is küldendők.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.
(Megjelenik minden kedden.)

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 „ — „
Negyedévre 1 „ 50 „
A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élén látható díjszabályzat szerint számítatnak

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:
BORÚTH ELEMÉR **HORNYAY KÁLMÁN.**

Mi történik a nagy világban?

Lapunk nem politikai lap. Magas politikával nem foglalkozhatunk, de nem is volna kedvünk foglalkozni. A magas politika a diplomata kiváltsága s lassankint megszokjuk azt úgy tekinteni: mint egy veszélyes hazard játékot, mely a népek vagyona, — szabadsága, — jólétére üzetik sokszor azok tudta s legtöbbször beléegyezésök nélkül.

A körülöttünk folyó eseményeket azonban számtalan szempontból bírálhatjuk s egyszerű és természetes polgári észjárással tanúságokat is vonhatunk magunknak belőlök.

Sőt nem találjuk meddő foglalkozásnak olykor-olykor távolabb is tekinteni a ház küszöbénél, s megfigyelni: mi történik körülöttünk a nagyvilágban.

S ez annál könnyebben megeshetik, mivel mindnyájan benne élünk a világeseményekben s az egész hol lelkesítő, hol lehangoló, hol felvidító, hol elszomorító színjáték szemünk előtt folyik le.

Ma már nem találkozunk a legkisebb faluban sem oly bíró vagy notárius, ki elhinné vitéz Hári János füllentéseit.

A lapok mindenüvé elviszik a naphireit és a mi ma Szentpétervárot vagy Konstantinápolyban, Párizsban vagy Rómában történik, arról néhány nap alatt tudomást szereznek messze országok lakói. —

De nem elég az eseményeket egyszerű tudomásul vennünk s azokat egyenkint füzögetni emlékezetünk fonálára, vagy lefosztott pehelyként szelnek eresztünk.

A nemzetek életében véletlen események nincsenek s a mi történik: az a dolgok rendjének szüleménye, látható vagy láthatlan törvényeknek kifolyása.

Minden esemény szorosan összefügg a nemzetek politikai s társadalmi szervezetével s a korrall.

Békés korszakokban ez kevésbé vehető észre, de néha az események ez összefüggése szembetűnő s a kornak jellegét adja meg.

S ma valósággal az „események” napjait éljük s azok összege a csak kevésbé figyelő szem elé is, messzi távlatlalt s éles körvonalu előtérrel bíró képet tár.

S mit mondanak a közelmúltnak s napjainknak eseményei? . . .

Azt, hogy Európa lázban van s nagy forradalmak és átalakulások küszöbén állunk.

Mintha minden rég gerjedő anyag bomlásnak indult volna, — mintha minden vágy kielégítést keresne és minden elem új teremtés chaszual futna össze.

A forrongás egyetemes és mélyreható.

A keleti kérdés nagy bonyodalmaiban a Balkán félsziget összes lakóinak a görögök s albánok, bolgárok s bosnyákok s hozzá a szerbek, románok és montenegróiak mozgalmában s a szerencsétlen kimenetelű Orosz-török háboruban megindult a nagy fajharcz, az új államalakulások aerája s a bizonytalan kimenetelű nemzetiségi kérdés nagyobb akciója is.

A folytonos válságok, melyek csaknem minden állam belkormányzatában mutatkoznak s mind élesebb jelleget öltenek: nagy politikai forrongások csirait rejtik magokban.

S ezekhez járulnak a társadalmi szervezetekben mutatkozó forradalmi tünetek.

Németországban a socialismus mély gyökereket vert: — új társadalmi eszmék apostolai emelkedtek föl mindenfelé; — az életsorsok egyenetlensége új jelszavakat teremtett s a vas

szigorával s az elnyomás rendszerével a lappangó tüzet csak annál jobban szító kormány, később vette észre, hogy már nem csupán rajongó idealistákkal van dolga.

Oroszországban az annyi áldozatba került hadjárat nem idézte elő azt, mire szánva volt: hogy a nép figyelmét hosszabb időre lekösse s más irány felé terelje. Alig végzé be a győzelmes hadsereg véres munkáját, már is megindult a forradalmi mozgalom, veszélyesebben mint valaha, száz alakban emelve föl egyszerre fejét s fenyegetve a csárok trónját és rettegett hatalmát.

Az egyetemi tanulóknak az iskolák padjait megfestő vére s a siberiai száműzöttek sohajai csak siettetik az elmaradhatlan válságot.

Olaszországban a nép izgalomban van; tiltott egyletek félelem s akadály nélkül hangoztatnak jelszavakat, melyek a fenálló renddel homlokegyenest ellenkeznek. Titkos levelek halállal fenyegetik a bírakat, kik a király megtámadója, Passanante felett itélkezni hivatják.

S Törökországban, a szerencsétlen Törökországban az általános fejtelenség mellett szintén kitört a társadalmi forradalom s bár az éhező nép közé, mely kenyérért kiált s mely multkor halomra konzultatott a Csiragán tornácain, — ma az erkélyről pénzt szórnak is a méltóság viselők: az kielégítve nincsen s a szultán palotáit ágyuk s szuronyokkal kell őriztetni.

S ha ehez hozzá vesszük a mi mind el nem sorolható, ha látjuk, hogy mindenfelé királygyilkosok emelik fel fegyvereiket s a kétségbeesés és rombolás tanait hirdető rajongók és kalandorok tünedeznek fel: előtűnik a kép, melynek szemléleténél elmondhatjuk, hogy Európa lázban van.

Csupán Angliában, hol igazi és szigorú alkotmányosság uralkodik, hol önérzetes államférfiak csak egy politikát ismernek: hazájuk hatal-

TÁRCSA.

Anikó.

I.

kassai kálvárián
Van sok szent festve, faragva,
Deli szüzek oda gyűlnek
Imádkozni pünkösdi napra.

Szép Anikó hogy letérdel
Jól esik a néző szemnek . . .
Bámulják a köből épült
Apostolok, nyurga szentek.

Áhitattal zug a hárszor,
Suttognak a nyírfa-lombok
S úgy elfog a nagy áhitat,
Hogy a lányhoz térdre omlok . .

Megcsörren a panganótom,
Rám nyílal a szép lány szemé . . .
Ah! az a nyíl mélyre vágott —
Nem tudom a „Miatyánk”-ot.

Ments meg uram a gonosztól . . .
Baja támadt a szívemnek — —
Én rá nézek — ő reám néz — —
Bámulnak a komor szentek. — —

II.

A kassai sétatéren
Jár alá s fel egy szép gyermek,
Hallgatja, hogy a katonák
Czivakodnak, veszekednek.

Hát nem jársz már imádkozni
Szerelemnek gyöngyvirága?
Kálvária oltárinál
Jobban tetszik a kaszárnya?

Sirhatnám, míg szemed itt jár
A kaszárnya-ablakokon —
Eh! katona vagyok én, hát,
Czivakodom, káromkodom.

III.

Anikó egy mézáros lánya volt,
De akár a galamb, olyan szelid,
Piczinyke lábát, ábrándos szemét
Elcsudáltam reggeltől estelig,
Flótázó hangja, karcu termete
Nem sejteté a hentes-életet . . .
Uriasabb külsejű lányt, minő
Anikó volt, én nem képzelhetek.

S szíve nemes volt, oh! nagyon nemes,
Telis-teli szüzes érzelem — —
Hogy mennyire szeretett engem ő,
Azt én most így el nem mesélhetem;
Csak azt mondom: majd elvesztem belé,
Ha azt sugta fülembre: „kedvesem!”
— Mézáros lánya volt, de nem lehet
Szendőbb még egy szabo leánya sem

Borzadok, ha eszembe jut: vele
Minő keptelen álmodat szövék;
Hanem az én merész fántáziám
Csak sántitva követte az övét . . .
Azt hittük, hogy csak akarnunk kell, és
Megvehetjük a csillagos eget . . .
Regényesebb, mint Anikó vala,
Még egy báró leánya sem lehet.

Bölcs férfiú volt atyja; így tehát
Szép nevelésbe részesült a lány,
Valamennyi poéta könyve, mind
Piros kötésbe volt meg asztalán.
Oly ügyesen megkritizálgatta
Hozzája írt száz meg száz versemet . . .
Szellemdusabb, mint Anikó vala,
Bizony még egy gróf leánya sem lehet.

— Ma sem tudom: hogy bántottam meg őt,
Csakhogy itt hagyott engem: annyi szent,
Egy mosolygó tavaszi reggelen
Fölszedte magát és világba ment.
Az atyja erre felbőszült nagyon,
Én meg sírtam busan, keservesen — —
Egy klavirmesterrel úgy megszökött,
Különül egy herceg leánya sem . . .

Szabó Endre.*)

*) Mutatvány költőnek közelébb megjelenő „Ujabb költeményei”-ből.

Az én szülővárosom.

(Vége.)

Ujhely a romantika igazi hazája, a képzeletnek korlátlan birodalma, hol varázslat alakítja át a közönséges valót tündéri regévé, hol az a mi másutt egyszerű szó, égi kinyilatkoztatássá lesz, és a mi másutt gyalog agyag a drágakő csillogásával kápráztat. Mindenki, ki Ujhely benyomásokat halmozhatott fel emlékezetének tárában, egy mithycus hős, ki kimerithetlen kincseket vallhat magáénak és titkos erők fölött bir hatalommal. És azután elmehet a nagy világba, ki-tünhet az emberek közül, kormányozhat államok fölött, minden tette és minden nyilatkozása magán viselheti a magasabb hivatás bélyegét. De sohasem tépheti ki azt a gyökeret, mely őt rejtélyesen az Ujhelyi föld mélyéhez köti.

Mi sorsuk is lehet azoknak Ujhely város fiai közül, kik a nagy világ küzdelmeibe merülnek? Mit kereshetnek oly sikert, babért, dicsőséget, kincset, mely fölérje reájok nézve azt, mit Ujhely városnak nemtője az ő lelkeknek megadott? Jaj azoknak, kik ezt félreismerik és a nyert szent talizánt a világ idegen csábjaiért fölcserelelik. Intó például álljon mindenki előtt gróf Andrassy Gyula sorsa. Ott jár a hivatalos fény és udvari dicsőség magaslatán, fizetett írók magasztalják államférfiúi hírnevét, a legfelsőbb körök férfiai és hölgyei kegyők jeleiben részesítik, a külföldi fejedelmek elhalmozzák érdemeikkel és a hir szellője erősen suttogja, hogy legközelebb a hercegi rangfokozás lesz családjának örökös kitüntetése. És az ország fájó érzettel szemléli pályája fényvonalának sötét alapját, az emberek lelke mélyen elborul az új hir hallatára, egy jajszó tör ki a természet mélyéből, mindenfelől a kárhozat végzete nyújtja ki kéréshetlenül boszuló ujját. Szerencsétlen ember,

mának, fényének, s dicsőségének emelését; — Belgium, Hollandia és Schvayczban hol a demokratikus eszmék rég gyökeret vertek — s Franciaországban, mely most emeli azokat uralomra s a republika alatt a béke áldását élvezi és virágzásnak indult: találnak szemünk az általános forrongás tengerén némi nyugtpontot.

Hát Ausztria Magyarországon mint folynak a dolgok? Mily állást foglal ez el: az őt is érdeklő eseményekkel szemben?

E kérdésekre nem felelhetünk.
Ez már politizálás volna! . . .

Hornyay Kálmán.

KÖZGAZDASÁG.

Tokaj-hegyalja bortermelőihez.

Szomorú idöket élünk, panasz és jajkiáltás hangzik mindenfelől, parlamenti beszéd hírlapi vezércikk költői lant, pénzügyi jelentés, üzleti tudósítás — megannyi bús elégia. Hazánk kánaán földjének nem kedvez az ég, egyszer csak keveset bír teremni, máskor terem, de nincs benne áldás. Nehéz kétségbeesztő gondok sújtják a haza minden osztályát . . . s a szegény hegyaljai bortermelő, ki akkor is, midőn az alföldi gazda „jó napjait“ éli, csak szűkölködés és nélkülözés mellett tarthatja feun családját — ilyenkor mostoha helyzeténél fogva — kétszeresen érzi az idő súlyát, mert míg amaz reményteljesen várja az új tavaszt, lesi a jobb időt, mely enyhülést hozhat bajaira, emez a szebb jövő reményétől is meg van fosztva, mert minden tekintetben és minden körülmények közt hátrányban van. Ha kevés a termése, nincs mit eladnia; — ha sok és rossz, nem kapja vissza a munkáltatási költéséget; — ha jó, potom áron keli tudnia rajta, mert ott van a gyártott édes bor, melyet szabadon készíthet és árulhat „tokaji“ név alatt. A kinek csak tetszik, a hegyaljai bortermelő a gyám nélküli árva siralmas szerepére van kárhóztatva szorongattatik, szivatyuztatik a napszámostól kezdve, a külföldi bevölg. Ő egész st r i k e k e l s z e m b e n egyedül áll! A m n k a felette drága, a v a m óriási, a külföldi vevő itt valóságos propagandákat tart, a kinek aztán rendesen a végrehajtó jön segítségére; természetes, hogy dominál a helyzeten a megszorult termelővel szemben maga szabja meg az árt sőt — mióta a hordók hitelesítése hozatott be — a mértékegységét is; magától értetődően, hogy mindenütt a termelő szűkölködési fokához mérve, annélkül, hogy intézkedések tettek volna, mint országsszerte egy általános mérték-egység behozatala iránt.

Évek óta hangoztatják: a Hegyalja tönkre megy, elpusztul, de ez csak egy kiáltó hang marad a pusztában, el van hagyatva, nem érdeklődik iránta senki! Se vármegye sem törvényhozás! Három képviselője van a hegyaljának az országgyűlésen — a kiknek választóik tulnyomó része bortermelőből él — felszóltat-e valamelyike a mesterséges bor gyártása ügyében, a kiket a kezdeményezés szerepe illetne meg e téren? Interpellált-e valamelyik a vármegyében? és végre valljuk meg őszintén — ugy sem tartozván azok közzé, kik mindent, csak felülről

ő veszte van! Hová jutott, ki életében átérezte a legnagyobb felmagasztosulást, mely a halandót az istenek közvetlen szomszédságába helyezi! Vagy milyen egészen más volt az tizenhárom év előtt egy téliesen komor és mégis oly verőfényes, a lelkesülés delejes melegétől áthatott napon mikor S-a-Ujhely városának lakói egy szívet és egy lélekkel gróf Andrássy Gyulára ruházták a megbízatást, hogy legyen az országnak „gondviselő-szerű fia“. Ott tolongott Ujhelynek fútczáján a megyeháza előtt a „gondviselés“ népe a legöregebbjétől a legfiatalabbig kiáltva harsány hangon az ő éljenit, melyeknek több volt a hitök és inkább kellett felhatniok az égig, mint a tempomok bámi imádságának; . . . valaki, hogy ki, már nem emlékszünk, a nép között állva, Apollo fiának lelkesülésével ég és föld hallatára szavalta el költeményét, mint Ujhely fölszentelő szöszatát. Azután — hogyan is beszéljünk róla — megjelent az Ujhelyi hölgyek küldöttsége, égből leszállt angyali seraphok a szokottnál is ragyogóbb szemekkel, hogy az ünneplőnek átnyujtsák tisztelőt koszoruját! Milyen pillanat! A nap is megállott és tündöklő arany sugarakkal egyenesen oda tüzött a megyeháza hosszú ablaksorára s fénylő lángszinbe vonta a lengő zászlókat. Az egész ország oda tekintett a sejtésnek csodáló szemével és épen szemközt állott egy végtelenül bámuló kis fiu, — szegény bolond kis fiu igen jól ismertem, de meg nem mondom nevét, — a ki azt hitte, hogy a hazafiság örökké fénylő vezércsillagát látja hívó biztatással a jövő minden útján maga előtt ragyogni. . . . Egész Ujhely ő neki hódolt mint választott igazi ideáljának. Egész Ujhely ideálja! az Olymp örökboldog istenségei nem irigyelheték-e volna az ily dicsőülést, királyok minden uralma összemérhető-e az ily fölényvel? Oh ha az új herceg az ő udvari kitüntetésének napján

várnak — tettünk-e magunk valamit érdekünk előmozdítására? tettünk-e csak annyit is, mint hazánk más borvidékei tettek és tesznek folytonosan, habár koránt sincsenek annyira az ágra szorítva, mint a kizárólagosan ebből élő Hegyalja. Borászati és pincze egyleteket alakítanak, borvásárokat és kiállításokat rendeznek, és egyesült erővel válllvetve működnek közös érdekük előmozdításán. — A külföld ilyenmü mozgalmairól nem is szólva, mit tettünk mi, hogy a borkirály elhanyagolt tekintélyét visszahódítsuk? Semmit! Zugolódva és panaszkodva, minden termelő külön külön szolgáltatja ki magát kizsákmányolónak, megyénél, clubban, parlamentben mindenről beszél csak saját bajáról nem. — Ideje volna már, hogy korunk hatalmas eszméjét az „egyesülést“ mi hegyaljaiak is — kiknek legtöbb szerencsétlenségünk elszigeteltségünkben rejlik — felkaroljuk és kiaknázzuk! Alapítsunk egy borászati egyletet, melynek célja leend, egy a termelés, mint az eladás körül észlelt bajokon, közös tanácskozás és megállapodás útján segíteni és együttes tetteletileges fellépés által minden irányban orvoslást eszközölni — és nincs kétség benne, hogy ha lassan haladva is, idővel nem csekély eredményt lehetne kivívni.

Ne zugolódjunk, de cselekedjünk, a kezdeményezésre hivatott nagyobb termelőknek nem sok fáradságukban kerülne, a mozgalmat megindítani és az ügyben valamelyik hegyaljai városba értekezletet tartani, a többi — reméljük — szép sikerrel fogna tovább fejlődni.

Kívánjuk, hogy ezen felszólalás ne maradjon viszhang nélkül!

Tolcsva, 1878. decz. 24.

Több bortermelő nevében

Veisz Hermann.
bortermelő.

Levelezés.

Sárospatak, 1879. jan. 5.

Városunkban az élet folyásának unalmas egyhanguságát keményen felrázta e napokban az a kellemetlen hír, hogy a Tisza áttörte a töltést és jön a víz alsó határunkra. A rémülés általános lett. Nem nézett senki ünnepr vagy nem ünnepr napra, lötött-futott, hogy megmentse a mit lehet.

Patak városának minden ereje az alsó határban van. Ott terem életje, szénája és minden más kereskedelmi és nem kereskedelmi növénye. Az osszel a roppant sár és folytonosan ömlő eső miatt semmit sem lehetett betakarítani. Most meg rájött az árvíz. A pataki gazdálkodó emberek kára kiszámíthatatlan. Mentésről többé szó sem lehet. Vannak tanyák, hogy már csak a kéményök látszik ki. Vége minden szénának és minden vetésnek. Azt is beszélük, hogy a pataki határ a Borogköznek legmélyebb tekenője lévén, innen a víz majd csak akkor fog el, ha a napheve felszárítja.

Bizonny e tekintetben szomoruan köszöntött be mihozzánk az új esztendő!

Ezt a bajt még nem tudták, vagy legalább nem akarták hinni az emberek ily nagy mérvben, midőn a „Polgári Olvasó egylet“ minden évben szokásos társas estélyét januárhó 1-én megtartá. Számosan jelentek meg még a nem kaszinótag polgárok közül is. A tisztán férfiakból álló társaság

magába szállva egy pillantást vet a jövőbe és lelke elé idézi az országnak szerencsétlen állapotát, nem fogja e meggondolni, hogy mily boldogtalan cserét fogadott el? Érdemes volt-e az Ujhelyi polgárok lelkesült éljenit feláldozni szinlő, léha udvaroncok üdvözleteiért, az ihletteljes költeményt fizetett szolgállekek undok dicsőítéseit és még Ujhely isteni hölgyeinek megbecsülhetlen hódolatát, az ő legragyogóbb pillantásaikat, az ő legkedvesebb mosolyukat is elhagyni udvarhölgyek, herczegnők és fejedelemasszonyok minden női kegyeiért! Bizony meg is fogja gondolni előbb utóbb, rövid időn! mert a kikerülhetlen végzet rajta teljesülni fog, a bukott nagyságnak majdan innia kell a bankodás keserü poharából. Sokan azt hiszik, hogy szerencsétlensége kétszeres erővel fogja sújtani. Mikor mindenki el fogja hagyni, Zemplén-megyének loyális tisztí ügyéze akkor is válhatlan ragaszkodással fog ügyeért kardoskodni. De én nem megyek ennyire a Nemezis boszuló hatalmának felidőzésében, nem is hiszem a mindenkor loyális tisztí ügyész urról: hogy bukott ügynek bajnokául szegődjék.

De szakítsuk végét! Tudom csak neveléséges marad, hogy a modern idök oly korlátlan souverainje, minő egy fővárosi tárczairó, kinek birtokába van adva az egész világ, ki tetszése szerint bánhatik a kerek föld leghatalmasabbjaival és leggyengébbjeivel, kinek szolgáltnak az államférfiak tényei, a katonák hőstettei, a bankárok számításai, a minden rangu és rendü művészek, irodalmi nagyságok, akademikus tudósok összes szereplése, ki kritikai uralmát gyakorolhatja még a váczí-utczai dandyken, a jégpálya hősnőin és a bálterem királynőin is, — az ő szülőhelyének tájait keresse fel érzélgős

jó ételek és italok mellett, harsogó zenével fejezte be az év első napját és ment át a másodikba is, egész reggeli hat óráig. Felköszöntés, dal, enyelgés volt bőven. Az új kaszinó-elnök V. Krizselyi Bálint kifogyhatatlan volt a felderítő verses dictiókban. Sajnosan tünt fel e sikerült estélyen a gymnásiumi tanárnak teljes kimaradása.

Az Olvasó-kör különben igen szép virágzásnak örvend. Járát 24 lapot és van 74 tagja. A pataki intelligencia színe-javát és a polgárok legderekabbjait mind magában egyesíti.

Egy furcsa esett is történt e napokban városunkban. R . . . orvos ur egy zsidónak kölcsön adott váltóra egy pár száz forintot. Az adós egyik reggel beállit és leolvassa a kölcsön kapott összeget, kéri vissza a váltóját. R . . . a váltót elővesszi s letévén az asztalra, kezdi a pénzt megszámlálni, ez alatt valami emberek jöttek, a kik sürgösen akarnak vele beszélni. R . . . a pénzt és váltót, az adóssal együtt a szobában hagyva, kimegy és az előszobában be-széddbe ered az idegenekkel.

Egyszer az adós kilép az első szobából és mutatva a váltót, így szól: Nem töltöm én itt az időt tek, uram; mert sietős dolgom van. A pénzt ott hagytam az asztalon; a váltómat pedig viszem. Jól van, jól! felel az orvos és utjára bocsájta őt.

Mikor aztán dolgát végezve, bemegy R . . . a szobába, lát elámulva látja, hogy namesak a váltót hanem a pénzt is elvette és elvitte a zsidó. Szaladt. Hivatta a városházához; de még a ennek áll feljebb. Most az egész ügy per alatt van.

A karácsonyi szünidök után a muzsasereg begyült s a főiskolában a rendes tanítások folynak. Az ifjak között mostanában „gyorsiró-kör“, is alakult.

A városháza nagytermében, az Ujhelyben is megfordult, angol ballet tánczosok producálják magokat. A közönségnek s kivált a tanuló ifjuságnak igen tetszik ez a mulatság. Az első előadásnál, f. hó 4-ik én, megtették a balletosok azt, hogy a pontban 7 órára hirdetetett előadást pontban 9 kor kezdettek meg és akkor is Csillag Ber tit elő se mutatták. A jó bohó közönség türelmesen elvárt és elviselt mindent.

Öröm, hogy ilyen is van Patakon!

r. l.

KÜLÖNFÉLEK.

A tiszabodrogi vizszabályozó társulat választmányá f. h. 3-án d. e. 10 órakor a megyeház kis termében rendkívüli ülést tartott, melyben elhatározatott: hogy az árvíz-veszély idejére egy teljhatalmu vész bizottság alakitassék, melynek tagjaiul báró Sennyey Pál ö exca elnökte alatt, br. Sennyey Lajos, Diószeghy János társ. alelnök és Ulrich Vilmos urak lesznek felkéréndök. E bizottságnak székhelye Bély leend, feladata pedig teljhatalmilag és sürgösen intézkedni mindazon dolgokban, melyek a veszély kalmitásainak megszüntetésére most és a jövőben szükségeseknek mutatkoznak. Ezek között első helyen áll egy 30 ezer forintos kölcsön felvétele, továbbá az elsepert töltéstest műszaki helyreállítása s végre annak idején az árvíznek az előntött területekből való lebecsátása. Az alelnöki jelentésből tudtuk meg az alkalommal: hogy a szakadás 108 méternyi szélességben történt s a töltés helyén most 5 ölnyi mélység tátong. — Legnagyobb veszélynek vannak kitéve ez árvíznel a sárospataki tanyabirtokosok, mután az előntött

ábrándjaival és méla emlékezéseivel! Tudom, az én szerkesztő barátom nem bocsátja meg ez el-tévedést. De hogyan szabadulhattam volna épen az új lapnak büvölő hatása alól? Ha Ujhely városa bizonyára a legideálisabb szülőhely, mi lehet az Ujhely városában szerkesztett lap a város oly fiának ki azt idegen világban olvassa? Van-e a költészetnek oly hangja, mely azt kifejezze? Azok a lyricus költők! Igazán a legügyefogyottabb lények, a legnyomorultabb másolók. A régiak merő utánzásából nemcsak végtelenül énekelnek olyan érzelmekről, melyek ma a világ színjátékán már nem is ismeretetek, de a fogalmaknak és eszméknek óriási átalakulásai között ök a kifejezésben és nyelvezetben is a régi agyontaposott nyomon haladnak. Nekik a bolyongó számüzött még mindig az égi felhőktől kérdi hazája sorsát, s a vándormadarakkal küldi az otthon maradtaknak szives üdvözlétét. Nekik a messze bankodó szereő a szél suttogásában hallja az imádottnak hangját és a csillag rezgésében keresi a kedvesnek üdvözítő pillantását. Van-e nekik hát fogalom az emberek minden érintkezéseiben végrehajtott? Tudják-e legkevésbé, milyen században élnek? A hontalan számüzöttnek minden epedése nem a hazából érkező hírlapnak lesz e szentelve, hol nagy lepedőre nyomott ezernyi betükben részletesen olvashatja a nagy és kis emberek viselt dolgait? És ha még bankodó szerető is léteznének, a világ egy különös zugából sóhajtozva, a világ másikat zugába, talán az ő zugjoknak ujságából tudhatják meg a mulatságokat, melyekben imádottnak távollétök alatt fényel, és melléje mindenféle fölösleges ostobaságot is képzelhetnek. Mi lehet még a „Zempléni Lapok“ minden száma Ujhely távoli fiának? Az egész világ neki csak egy iszonyatos özönvíz, hol törékeny bárkáján

vel fejezte
 sodikba is,
 al, enyelgés
 selyi Bálint
 dictiókban.
 gymnásiumi

virágzásnak
 A pataki
 gderekb-

ban váro-
 lesón adott
 gyik reggel
 zeget, kéri
 zi s letevé
 ez alatt
 rnak vele
 ssal együtt
 obában be-

obából és
 én itt az
 A pénzt
 ssal együtt
 g viszem,
 ja őt.

R... a
 k a váltót
 ó. Szaladt.
 k áll fel-

reg begyült
 k. Az ifjak
 kult.

helyben is
 cáják ma-
 ifjúságnak
 nánál, f. hó
 y a pont-
 9 kor kez-
 elő se mu-
 vart és el-

r. l.

rsulat vá-
 megyeház
 helyben el-
 lejére egy
 ynek tag-
 alatt, br.
 alelnök és
 E bizott-
 pedig telj-
 áazon dol-
 megszü-
 mutatkoz-
 zer forintos
 töltéstest
 idején az
 ebocsátása.
 kalommal:
 en történt
 tátong. —
 ez árvíznel
 az előtött

Tudom, az
 meg ez el-
 olna épen
 ely városa
 lehet az
 város oly
 Van-e a
 ze? Azok
 ottabb lé-
 giek merő
 nek olyan
 zinjátékan
 aknak és
 a kifeje-
 ntaposott
 számüzt
 aja sorsát,
 e maradt-
 e bankodó
 nádottnak
 kedvesnek
 egalmok a
 odalom az
 rehajtott?
 an élnek?
 dése nem
 telve, hol
 en részle-
 rek viselt
 éteznének,
 va, a világ
 ujságából
 kben imá-
 elleje min-
 zelhetnek.
 den száma
 neki csak
 barkedjén

területnek ezen része fekszik lagalantabban, s így az összes víztömeg ott fogja magát központosítani, s csak is a vísi töltés átvágásával szabadulhatnak meg tőle nagy nehezen.

A járdáknak a jégburoktól való megszabadítása egészen helyes hatósági intézkedés alapján történt. A munka gyorsan lett végrehajta, dacára annak, hogy a vastag kéreg felvágatása sok fáradságba került. Éppen azért a rendeletet tovább is fönn kell tartani, nehogy ismételt hóesések folytán az eltisztítandó anyag újra főlhalmozódjék. Csinos kinézésű városunk egyébb tekintetekben is megkívánna hasonló rendet, de ezekre más alkalommal leszünk bátrak felhívni a hatóság figyelmét.

Dr. Chyzer Kornél megyénk köztisztvisel s közszeretethen álló főorvosának születés napján e hó 2-án kedélyes kis társaság gyűlt egybe az ünneplétnél. S mindaz ki ott volt, egy kedves estély emlékeit vitte el magával. A háziaknak általános ismert szeretetreméltósága már magában is elegendő lett volna kellemessé tenni az órákat s e mellett a jelenvolt vendégek rögtönzött szerepválalással egy tökéletes kis hangyerseny rendeztek, melyben a házi ur kedves leányai s dr. Erényi Jakabné urhölgy zongora-játékukkal dr. Sebeők Antal s kedves neje szép kettős dalaikkal Grün József magán éneke s néhány fiatal ember négyes karénekekkel valóságos műelőzetet szereztek. Szóval egyesült ez estélyen a régi jó magyar vendégszeretet azon finom kedélyességgel melyről annyira nevezetesek a francia szalonok thea estélyei. Vajha ez estély szelleme általánosabbá válnék s egy kis melegséget hozna az ujhelyi társas életbe.

Farsang. A zempléni kaszinó közelebbi választmányi ülésében elhatározta: hogy a farsang folyamán, és pedig februárhó 15-én a megyeház termeiben zártkörű táncvigalmat tartand. E bál keresztülvitelére kaszinói alelnök: B. Fillenbaum Ferencz elnökle alatt Bernáth Elemér és Dókus Gyula egyleti választmányi tagok kerettek fel.

Megrázó esemény: Megyénkbeli Szacsur községében folyó hó 1-én egy szegény napszámos embernek gyermeke, a sutról az üstben fővő húst éhesen s vágyakodva szemlélgette s egy abból kiálló varju czomb után nyulva — fejfel a forró tartalmu üstbe esett. A gyerek szörnyet halt s a későn érkezett segély csak élettelen testét ragadhatta ki.

Lapunk első számában közölt elgázolási esetre a kórházi főorvos úrtól következő nyilatkozatot vettünk. Tisztelt szerkesztőség! Becses lapjának f. évi 1-ső számában a „Külfölké“ rovata alatt egy szilvás-ujfalusi nő országos vásár napján a pataki utcán történt elgázolási esetét olvasván, bátorodom azon kétségtelenül megrendítő szerencsétlenség valódi kimenetelének helyreigazítása céljából azon tényállást közölni, miként a koponyáján és arczán iszonyun zuzott és szakgatott sérülésekkel elborított Dienes Jánosné: szilvás-ujfalusi 60 éves földészno említett állapotában a helybeli kórházba szállítottván, ott rögtön sebei szabályszerűleg egyesítettek és a leggondosabb ápolás mellett teljesen meg is gyógyultak, úgy hogy decz. 31-én vagyis nyolczad napra, mint egészséges — két felső kivert foga híjával — a nő családja körébe visszatért. Ezen acatokat azon őszinte jó szándékkal bátorkodtam közölni, hogy a téves hír rendes, vagis inkább beces lapja útján igazítottassék helyre, mintsem hogy társadalmi téren megzafoltassék. —

küszködik örökké zajló örvények felett és ama kis lap egy áldott Noe-galamb, mely minden héten rendes postai uton hirt hoz egy zöldellő aranyos szigetről, az ő képzetének és álmainak választott honáról. Ah mennyi kedves megbecsülhetlen idyll vár reám hétről-hétre vezércikkben, újdonságban, hirdetésekben! Eljön a farsang, vállalkozó ujhelyi fiatalok bálokat fog rendezni, meg lesznek talán a székely népei nevezve, lesz talán bálkirálynő is, ujhelyi bálkirálynő, ezek királynője! — a költészet legnagyobb világa ez, reám nézve! Az ujhelyi megyeteremben az ujhelyi városházán beszédeket fognak mondani gr. Andrásyról, s az ujhelyi közevesről, Tisza Kálmánról és az ujhelyi világitásról, — én valódi kegyelettel olvasom el minden szónok szavait! Az ujhelyi ügyvédek erősen perorálnak mindenféle crimális ügyekben, — milyen kedvesek előttem az ujhelyi ügyvédek! Ujhelyi divatárusnők, ujhelyi cipészek hirdetik finom áruikat, melyekbe Ujhely angyalai öltözködnek az ő ragyogó éji lebegésökre, — mennyi ideális képzet egy messze tündér világról! És azután ott a sorok között a fehér lapszéleken mindaz, mit Ujhely utcáján, a megyeháza előtt, kaszinóban kávéházban, és minden ujhelyi fedél alatt tárgyalnak megszólás, pletyka, quaterkázás, tarokk, melyeknek egytetemes összege az ujhelyi társaséletet alkotja, — mind-mind örökre mélyen érdekelnek engemet. És marad-e valami, miben örömem ne teljék vagy minek legalább valódi érdekekkel ne adózom? Ah minden érdeknek van határa és az ember szíve az ő legnagyobb örömeiben épen csak kifejezhetlen örvény szélén vergődik. Az ég óvja attól, hogy belebukjék!

Am az én szerkesztő barátom lássa, ha még tárczát kíván tőlem.

Mezei Ernő.

Maradván kiváló tisztelettel dr. Schön Vilmos, kórházi főorvos.

× Hogyan örülnek Károlyfalván a pásztorok a Krisztus születésének? Bizony nem úgy, mint az egyszerű betlehemi pásztorok. — Hanem azért az a jó szokás — a mit mindenfelé el kellene törülni — itt is megvan, hogy a „Jézuska“ születésekor „more patrio“ kántálnak. — Ekként kántálva köszöntött be egy kondás bojtárostul a szent estvén valamelyik gazdához, a hova nemsokára egy cigány is belátogatott s a szent éneklés után egyet-egyet kortyintottak is a „Jézuska“ egészségeért. Azonban addig koczintgattak s addig kortyintgattak, hogy a nagy szeretetből ölelközés, ebből meg dulakodás fejlett ki, a mikor is a cigány neki szilajodott s a kondást úgy szurta nyakon csupa szeretetből, hogy az rövid időn az ujhelyi kórházban el is sóhajtott a pásztori lelkét; a bojtárt pedig homlokán veszőnyesen megsebzette. Most aztán a more magában dudolgat — a hüvösön.

Ambrózy Antal tokaji helyettes közjegyző, ki e minőségben már eddig is kiérdemelte a közszeretetet ugyancsak a tokaji közjegyzői állomásra véglegesen kineveztetett.

Hymen. Szőlősy Arthur helybeli ügyvéd eljegyzé Mandel Róza urhölgyet Derecskéről

Albert Pál árvaszéki ülnököt s városunk kedvelt polgárát nagy csapás érte. Szeréna nevű szép és kedves 17 éves leányát veszte el. Vigasztalja meg a megszomorodott családot a közrészvét s az idő balzsama.

Székesfehérvárról érkező tudósítások értesítenek benünket a jövő tavaszon ugyanott tartandó országos kiállítás végrehajtó bizottságának buzgalmáról, különösen ki vannak emelve az elnök mélt. gr. Zichy Jenő és Lederer Sándor ur Budapestről mint a II. csoport elnöke és az iroda s pénztárügy főnöke, kik mindketten a kiállítás körül lankadatlan és sikeres tevékenységet fejtenek ki. A bejelentések nem remélt nagy számban történnek és különösen minőségre nézve fényes eredményt helyeznek kilátásba. A kiállítás érdekében eddig az ország minden részében 22 bizottság működik, kiknek tevékenységét a legtöbb országos kereskedelmi kamara pártolása hathatósan előmozdítja. Tekintettel a kiállítók nagy számára, a kiállítók érdekében velünk eljární, őket arra figyelmeztetve, hogy bejelentésükkel ne késsenek, hanem azok melőbbi fogantatásával kiállítandó tárgyuknak méltó és czélirányos helyett biztosíthassanak.

Köszönet nyilvánítás. A Zempléni-megyei ipar-, termény- és hitelbak a s.-a. ujhelyi árvák részére 50 forintot adományozott, mely jótékony adományért ezek nevében fogadják hálás köszönetemet. Csáky Imre, városi közygám

SPORT.

A Tisza folyam árja, mely a földművesnek veszedelme és romlása, a vadászok számára bő zsákmányt hozott. Az árvíz a nyulak és rókák egész csapatát hajtja maga előtt tovább és tovább a dombosabb helyekre. Az itt-ott támadó kisebb nagyobb szigetekre szoruló „tapsi fülesek“ járnak legrosszabbul mert azok ellen aztán a kapanyél is elegendő puska helyett. Ujhelyből Nimrod fiai valóságos búcsu járást tartanak a Tisza üldözöttjei ellen s az elejtett préda mellett tarkábbnál tarkább vadászélményeket hoznak magokkal.

Bánóczi mellett e napokban környékbeli s ujhelyi vadászok nagy körvadászatot tartottak, melyen néhány róka és nyul esett. Ez alkalommal azon furesaság adta magát elő: hogy egy bárgyu róka, szegényére agyafurt fájának maga szaladt be a körbe, hol aztán iszonyu sortízelés között 8-or futván végig az összes vadászok előtt, végre is leteríté az önmaga által keresett s a fátum által neki szánt golyó.

A „Magyar családlap“ egy krónikás vadászfillestést hoz, mely szerint ugyanis egy jáger ember oly vaddisznóra bukkant volna az erdőszégen, mely mindkét szemére vak volt és saját malacza által vezetett. Ő tehát, hogy nagy fogást ejtsen, lelőtte a malaczt s annak farkát az öreg disznó szájába adván annál fogva vezette azt haza udvarába. Si non e vero e ben trovato.

Meanyire halad már a világ a kereskedelemben! Stropkon, múlt hó 21-én megtartott vaddisznó vadászat alkalmával egy rendkívüli s mintegy 5 mázsás vadkan esett áldozatul, mely colossális állatnak bőre, — hihetőleg kereskedelmi szempontból, — lehu zatott.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Regéczki S. P. az új évi költemény elkészett. Az előbbiekből alkalmilag használni fogunk. Apróbb, közérdekű prózai közleményeket szivesen veszünk.

Sch. Zs. Rad. Gyenge kísérletek.

N. N. Ujhely. Név nélkül nem adhatunk semmit. A beküldöttök azonban névvel sem ütnék meg a mértéket.

O. A. B p s t. Annak idején nem szoríthatunk tért. Most már meghaladtott álláspont.

R. J. B p s t. Küldeményét éppen a fentebbi sors érte. Ujabbakkal azonban szivesen nyitunk tért.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁS.

Az ujhelyi életpiaczirol ezuttal kedvezőtlen jelentést kel tennük.

Két hét óta nagy esés állott be az élet áraban.

A gabona, mely méter-mázsánkint 4 frt. 80 kr. volt most 4 frt 40 kr. 4 frt 50 kron kél.

Buza minőség szerint 5 frttől 7 frtíg ingadozik, az árpa 3 frt 20 krtól 4 frtíg, zab 3 frt 90 kr. métermázsánkint.

Paszuly, mely mult hetekben bőven hozottat s különösen sziléziai kereskedők által nagyban vásároltatott; nem képezi kereslet tárgyát.

Tengeri 3 frt 80 kr. 4 frton kél.

Hogy mily rosz a piac másutt is eléggé tanusítja, miszerint a mult hetivásárokra Gálszécs környéke is nagymennyiségű élelet szállított be.

A nagybirtokosok és gabnakereskedők magtáiraiban főlhalmozva áll az élet.

Helybeli lisztkereskedőink, kik a felvidék nagy műmalmainak lisztért cserében élelet szállítanak, nagyrészt bevásárolgattak. A pálinkafőződékek csak a legsilányabb gabonát keresik.

Pestre s a külföldre semmi szállítás nem történhetik, mivel a vasuti fuvar oly sokba kerül, hogy például Poroszország, mely ezelőtt még 4-5 évvel is hű vásárlója volt piacunknak, ma már egészen az olcsóbb orosz buza- és gabonával látja el magát.

Ha a vasuti szállítás olcsóbbá tételére nem történik valami, gazdáinknak lehetetlen lesz boldogulniok.

II. sz.

A szegi gőzmalom részvénytársaság készítményeinek árjegyzéke kicsinybeni eladásra.

— Készpénz fizetés mellett, o. é. — Kötelezettség nélkül. —

Buzakészítmények.	Szám	100 kg. után	
		frt	kr.
Asztali dara finom	A	21	80
„ közönséges	000	21	40
Királyliszt	01	21	20
Lángliszt	02	20	60
Montliszt	03	20	20
Zsemlyeliszt különös	04	19	60
Zsemlyeliszt	05	18	40
Fehér kenyérliszt első rendű	06	16	20
„ második	07	14	80
Barna kenyérliszt első rendű	08	14	—
„ második	09	11	60
„ harmad r.	10	7	80
Buzakorpa	10	3	60

Rozskészítmények.

Rozsliszt finom	I	13	40
„ közép	II	13	—
„ barna	III	8	80
Lábliszt	IV	5	—
Sima liszt	V	7	40
Rozskorpa	VI	3	80

Zsák ingyen — Brutto súly netto súly helyett.

Szegi, 1879. januárhó 1.

A zsákok sulya:

A, C,	brutto	25 kilogramm.
0-9	„	75 „
I. II. III. V.	„	75 „
Lábliszt és korpa	„	50 „

Hivatalos

piaczi ár-kimutatás

1879. januárhó 4.

	frt.	kr.
Buza 75 klgr. sulyu 1 hect.	7	50
Gabona 70 klgr. „	5	—
Árpa 60 „ „	3	50
Zab 40 „ „	4	—
Kukur. 75 „ „	4	—
Burgonya „ „	1	40
Borsó „ „	10	—
Lencse „ „	4	50
Paszuly „ „	5	50
Köles kása „ „	8	—
Vaj 1 liter „ „	1	—
Szész „ „		30 1/2
Marhahús 1 klgr. „ „		40
Szalona uj „ „		60
Sertés-zsír „ „		70
Széna méter mázsa „ „	3	—
Alom szalma „ „		88

Kimutatása

a zempléni megyei nyilvános közkórház 1878. év december havi beteg-forgalomnak.

1878. év november 30-rol ápolás alatt maradtak száma	December 31-ig újonnan felvettek száma	Ápolatok összege	Ezek közül elbocsáttattak	Összes fogyaték	A hó végével ápolás alatt maradtak száma	Az ezen idő alatt felmerült ápolási napok száma	Észrevétel.
40	41	81	28	1	231	50	2899

Az ápolás alatt maradt betegek kór napjai decz. hó 31-ig beszámíthatnak.

Tokár József, orvos.

Dr. Schön Vilmos, főorvos.

Hivatalos s magán árverési hirdetmények díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívánatik, 1—100 szög 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetmények térmérték szerint számíttatnak és pedig egy □ centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmérséklet, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemelés esetről külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kinestári illetéket is bele értve 50 kr.

Sátor

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívják, hogy

1879-ik évi január hó 26-án

délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó

VI-ik RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSRE

megjelenni sziveskedjenek.

Tárgyalási sorrend:

- 1) Az igazgatóság és
- 2) a felügyelő bizottság jelentése;
- 3) az 1878-iki mérleg és jövedelem feletti határozat;
- 4) az igazgatóság,
- 5) a felügyelő bizottság és
- 6) a választmány választása;
- 7) az alapszabályok 51-ik §-a értelmében, netaláni indítványok tárgyalása.

Kelt Sátoralja-Ujhely, decemberhó 22-én 1878.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bir. végrehajtó a s.-a.-ujhelyi kir. Törvényszék, mint Csödbíróságnak 16642. sz. számú kiküldetése folytán ezennel köztudomásul hozza: miszerint dr. Soltész János esőtömegéhez tartozó következő ingatlanok:

I. A sárospataki 312. sz. tjkben 679. hrz. sz. a. felvett belsőség s felülépitményeknek 2500 frtra becsült fele része.

II. Azon tjkben 6538—6539 hrz. szám alatt felvett pusztai helynek 5 frtra becsült fele része.

III. Azon tjkben 3453. a. 2494. 2686. és 2691. hrz. sz. a. felvett szántóföldnek 250 frtra becsült fele része.

IV. A 6697. 6974. 8004. 9363. (8172—8173) 7050 a. és 8174 8175. hrz. szám alatt felvett külsőségeknél 170 frtra becsült fele része.

V. Azon tjkben (2042—2044) hrz. sz. a. felvett „pogánykati” szőlő borháznak 300 frtra becsült fele része.

VI. Azon tjkben (3264—3265) és 3266—3267. hrz. sz. a. „Királyhegyi” szőlő és borháznak 600 frtra becsült fele része.

VII. A sárospataki 2343. számú tjkben (7020—7021) 7869 8095. (7016—7017) hrz. sz. a. felvett külsőségeknél 70 frtra becsült fele része.

VIII. A sárospataki 2670. számú tjkben 8952. hrz. sz. a. felvett szántóföldnek 25 frtra becsült fele része.

IX. A végardói 126. sz. tjkben 327 a. hrz. szám alatt felvett szántóföldnek 2 frtra becsült fele része.

XI. A végardói 125. sz. tjkben 326 a. hrz. sz. alatt felvett szántóföldnek 10 frtra becsült fele része.

XI. A végardói 127. sz. tjkben 328. hrz. sz. a. felvett szántóföldnek 10 frtra becsült fele része.

XII. A végardói 130. sz. tjkben 332. 341. 5459. 5469. 5479. 5486. 5510. 5519. (246-300) 398. 486. 623. 782. 1122. 1125/6 és 1144 hrz. sz. a. felvett szántóföldeknek 400 frtra becsült fele része, végül

XIII. Azon tjkben 944. 917. (979—1035) hrz. sz. a. felvett rétekeknek 120 frtra becsült fele része mégpedig a sárospataki ingatlanokat illetőleg Sárospatak város házánál 1879. évi februárhó 5-ik napján d. e. 9 órakor s folytatólag a következő napon, mint első — és ennek eredménytelensége esetében 1879-ik évi márcziushó 10. napján d. e. 9 órakor s folytatólag a következő napon, mint második árverési határnapon, — a végardói ingatlanokat illetőleg pedig Végardó községe házánál 1879. évi februárhó 7-ik napjának d. e. 9 órakor, mint első és ennek eredménytelensége esetében 1879. évi mártiushó 12. napján d. e. I órakor, mint második árverési határnapon, az alulírtnál megtekinthető feltételek mellett nyilvános árverés útján eladatni fognak.

Mely árverésre a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy minden árverelő általánosan a becsár 10%-ja lesz leteendő.

S.-a.-Ujhelyben, 1878. évi decemberhó 15-én.

Ujfalussi Endre.

bir. végrehajtó.

2—3

Hirdetmény.

A helybeli „Csillag” utcában levő 345- és az „Ó-híd” utcában fekvő 679. házszám alatti ház, kert és udvar szabad kézből eladó.

A venni szándékozók értekezhetnek, a háztulajdonosnóval (354. sz. a.).

1—3

Szóllósi Sándor

üveg-, porcellán-, tükör-, lámpa- és konyha
eszközök raktára, S.-a.-Ujhelyben

Ajánlja gazdag választékban cikkeit u. m.

Thea.-káv- és ételkerítékeit, mosdókészletek, mosdóasztalok, esemegetányérok, befőtálak, dohány- és íróeszközöket.

Továbbá üveg servicek és állványok, tálak, befőtányérok, liqueurservicek és vázáit.

Arany és fakeretű tükrök, pipereasztalok, függöny-
párkányok,

salon, asztali, függő és éjjeli függőlámpák.

Chinai ezüst, alpacca evő eszközök

gyertyatartók, cukorporhintők és fogók
thea szuróket.

pluszult a kávékészülékek, kávéfelöntők, pergélők és darálók,
szulz, fagyalt és egyéb formák.

Amerikai habverők, gőzhusfőzők,

h u s v á g ó g é p e k,
halfőzők, sodakészülékek,

finom tacczák, fakosarak, zsirbödönök.

Mosó-gépek, gőzmosó-kazánok, ruhafacsaró-gépek.

Kitünő szobafénymáz 1 kilo 1 frt.

2—2

hova t
közlem
d
Ké

kus J
alispá
vovsz
Prám
árvas
Bálin
mérn
Józse
felügy
Kálm
f. hó

szava
az ül
a feg
tézése
Enne
Andr
János
Beck
Gyula
elinté
bizot
János
laszt
vovsz
Sánd

pan
tairól
a ke
ben
félév

árva
szék
dött
év v
de m
szem
feldo
a kö
átido
mult
vel s
száss
oda
rabol
töleg
niszto

adó
táviro
a fel
közö
a bi
táviro
tárgy
reske

iránt
sábar
beöm
borite
okoza
tette,
helyr
sere
minist
mosto
végre
indity
zottsá
tert:
rehajt
zozása
továb